

POMOC DE MINIMIS

Komisja Europejska ma możliwość wydawania rozporządzeń, na podstawie których pewne kategorie pomocy są, niejako z góry, uznane za zgodne z rynkiem wewnętrznym i w związku z tym nie wymagają wcześniejszej notyfikacji oraz uzyskania zgody Komisji. Są to projekty objęte tzw. **wyłączeniami grupowymi** oraz **pomoc de minimis**.

Pomoc de minimis stanowi szczególną kategorię wsparcia udzielanego przez państwo, gdyż uznaje się, że ze względu na swą małą wartość nie powoduje ona zakłócenia konkurencji w wymiarze unijnym. W związku z powyższym, nie stanowi ona *de facto* pomocy publicznej w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, a w konsekwencji nie podlega obowiązkowi notyfikacji Komisji Europejskiej. Zasady udzielania pomocy *de minimis* określa [rozporządzenie Komisji \(UE\) Nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis](#).

Łączna wartość *pomocy de minimis* dla jednego beneficjenta nie może przekroczyć równowartości **200 tys. euro brutto w okresie 3 lat kalendarzowych**, a w przypadku podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą w sektorze transportu drogowego towarów – **100 tys. euro**. Dokonując oceny wniosku przedsiębiorcy, bierze się pod uwagę bieżący rok kalendarzowy oraz dwa poprzednie lata. Nie ma znaczenia forma pomocy, źródło jej pochodzenia ani cel, na jaki została wykorzystana - do ogólnej puli wliczane są wszystkie środki uzyskane przez danego przedsiębiorcę jako *pomoc de minimis* w badanym okresie. Przedsiębiorców ubiegających się o *pomoc de minimis* obowiązują pewne ograniczenia. Nie można łączyć jej, w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowanych, z pomocą o innym przeznaczeniu (np. pomocą regionalną), jeśli doprowadziłoby to do przekroczenia dopuszczalnej intensywności tej pomocy. *Pomoc de minimis* może być udzielana jedynie w formach przejrzystych, czyli takich, w stosunku do których możliwe jest wcześniejsze dokładne obliczenie ekwiwalentu dotacji brutto bez konieczności przeprowadzania oceny ryzyka.

Zasada *de minimis* w ramach rozporządzenia KE nr 1407/2013 nie ma zastosowania w odniesieniu m.in. do przedsiębiorstw zajmujących się produkcją pierwotną produktów rolnych oraz sektora rybołówstwa i akwakultury. Natomiast zasady dopuszczalności *pomocy de minimis* w sektorze rolnym w odniesieniu do produkcji podstawowej produktów rolnych określa [rozporządzenie Komisji \(UE\) Nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie zastosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do pomocy de minimis w sektorze rolnym](#), natomiast w sektorze rybołówstwa i akwakultury – [rozporządzenie Komisji \(UE\) Nr 717/2014 z dnia 27 czerwca 2014 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis w sektorze rybołówstwa i akwakultury](#). Ponadto, *pomoc de minimis* nie może być wydatkowana na zakup środków transportu wykorzystywanych do prowadzenia działalności w zakresie transportu drogowego towarów.

Szczególne zasady mają zastosowanie do **pomocy de minimis przyznawanej przedsiębiorstwom wykonującym usługi w ogólnym interesie gospodarczym**. Zostały one uregulowane w [rozporządzeniu Komisji \(UE\) Nr 360/2012 z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis przyznawanej przedsiębiorstwom wykonującym usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym](#). Po spełnieniu wszystkich warunków określonych w tym rozporządzeniu, przedsiębiorstwo wykonujące usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym może otrzymać *pomoc de minimis* w wysokości nieprzekraczającej **500 tys. euro w okresie 3 lat**.

Źródło: <https://uokik.gov.pl>